

سندروم مارفان

The Marfan Syndrome

سندروم مارفان یک نارسایی ژنتیکی بافت همبند انسان است. این نارسایی از خفیف تا شدید شامل عوارضی مانند: نقص فرآگیر در دریچه قلب و آنورت است که در بیشتر نمونه ها به مرگ زودرس می انجامد. سندروم مارفان شاید به ریه ها، چشم ها، کیسه سخت شامه اطراف طناب نخاعی، اسکلت کام سخت نیز آسیب وارد کند. بیماران دجاج به این سندروم دارای قامت بلند، اندام های کشیده و بلند و انگشتان نازک دارند.

ژن مرتبط با این بیماری برای اولین بار توسط هال دیتر و فرانچسکو رامیرز در سال ۱۹۹۱ شناسایی شد. سندروم مارفان به افتخار نام آتنوان مارفان پزشک اطفال فرانسوی که در سال ۱۸۹۶ پی به این بیماری برد بود نامگذاری شد البته آتنوان مارفان در آن زمان علت بیماری را اختلال در خون رسانی و خون مردگی تلقی کرده بود و پی به جهش ژنتیکی در این بیماری نبرده بود شکل (۳).

نشهنه های سندروم مارفان

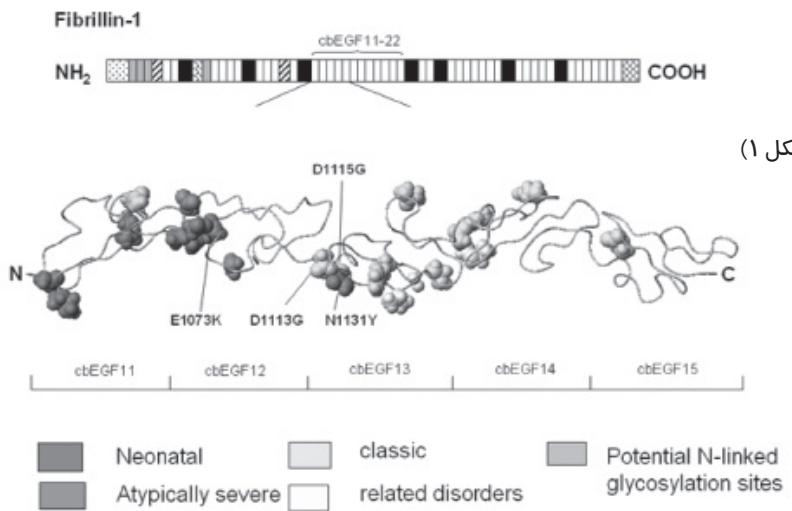
بیش از ۳۰ نشهنه ی گوناگون پیوسته به سندروم مارفان وجود دارند. مهم ترین آنها اختلال در سیستم اسکلتی است. بنابراین می توان سندروم مارفان را به سادگی با ظاهر استخوانبندی شخص تشخیص داد. اما تشخیص دقیق سندروم مارفان از مارفانوئید نیاز به تست DNA و همچنین ارزیابی یافته های بالینی و آزمایشگاهی غیر اسکلتی به ویژه از چشم ها و دریچه آنورت و عضلات قلبی دارد شکل (۴).

سیستم اسکلتی

بسیاری از نشهنه ها در سیستم استخوانی دیده می شود. بسیاری از افراد مبتلا به سندروم مارفان دارای رشد بالاتر

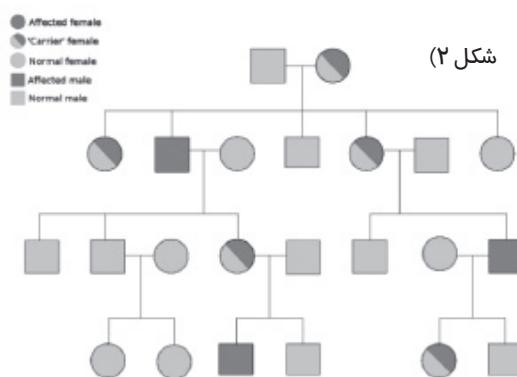
سندروم مارفان از ناهنجاری (misfolding) پروتئین fibrilin-1 ایجاد می شود. پروتئین ۱ fibrilin با ژن FBN1 کد می شود. این پروتئین موجب تشکیل الیاف در بافت همبند می شود. افزون بر این، پروتئین FBN1 به فعالیت های سیگنالینگ سلولی و تشکیل فاکتور رشد بتا (TGF- β) کمک می کند. تنظیم اشتباه (TGF- β) دارای اثرات مضر بر توسعه عروق عضله صاف و یکپارچگی ماتریکس خارج سلولی است. شکل (۱).

ژنتیکدانان اکنون باور دارند که جهش در ژن FBN1 باعث تضعیف بافت همبند و دریچه های قلبی و عروقی و همچنین باعث تضعیف بیش از حد TGF- β در ریه ها می شود که از ویژگی های سندروم مارفان به شمار می آید. این بیماری از الگوی توارث اتوژومال غالب پیروی می کند به این معنی که افرادی که فقط یک کپی از ژن جهش یافته مارفان FBN1 را از هر پدر و مادر بیمار به ارث ببرند این اختلال قادر به انتقال به فرزندان به میزان ۵۰ درصد خواهد بود شکل (۲).

پرولاپس میترال و دریچه آئورت از نشانه های سندروم مارفان است. با این حال شاخص اصلی که پاتولوژیست برای سندروم مارفان در نظر می گیرد وضعیت های زمینه ای که منجر به گشاد شدن دریچه آئورت و یا آنوریسم آئورت شده است، است. گاهی اوقات مشکلات قلبی آشکار است تا زمانی که تضعیف بافت همبند (دژنراسیون داخلی کستیک) در آئورت صعودی باعث آنوریسم آئورت یا دیسکسیون آئورت می شود که بایستی به موقع مورد جراحی اورژانسی قرار گیرد که در غیر این صورت منجر به مرگ خواهد شد. در طول دوران بارداری حتی در صورت عدم وجود ناهنجاری های قلبی و عروقی زنان مبتلا

از میانگین دارند. برخی آنها قد بلند و اندام بلند و باریک با انگشتان دست و پایی بلند دارند. آلت تناسلی فرد ممکن است بطور نامتناسب طولانی و باریک باشد و همچنین مج دست نیز بسیار نازک است. نشانه های دیگر شامل انعطاف پذیری غیرطبیعی مشترک به کام بالا، پاهای صاف، انگشتان چکشی، شانه ها به صورت خمیده و نشانه های کشش غیرقابل توضیح بر روی پوست. همچنین می تواند به درد در مفاصل، استخوان ها و عضلات در بعضی از بیماران شوند. برخی از افراد با مارفان دارای اختلالات گفتاری ناشی از کام علامت بالا و فک کوچک هستند. آرتروز زودرس ممکن است رخ دهد. دیگر علایم شامل دامنه حرکت محدود در باسن به دلیل سراستخوان ران بیرون زده و غیر طبیعی بودن عمق لگن است.

چشم ها

سندروم مارفان همچنین می تواند به طور جدی چشم ها را تحت تاثیر قرار دهد. در سندروم مارفان نزدیک بینی و آستینگماتیسم شایع است و ممکن در رفتگی لنز چشم رخ دهد که در ۸۰ درصد بیماران در رفتگی لنز چشم دیده می شود.

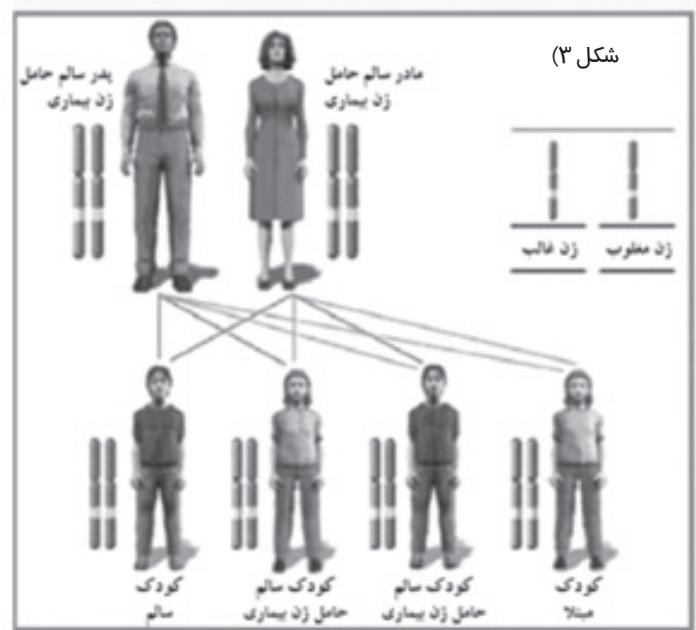
سیستم قلبی-عروقی

جدی ترین نشانه های سندروم مارفان در ارتباط با سیستم قلبی-عروقی شامل: خستگی، تنگی نفس، تپش قلب، نامناسب بودن ضربان قلب، آنژین صدری به همراه درد در بازوها و شانه ها و دست ها و پاهای اکثر این نشانه ها با گردش خون ناکافی همراه است.

مورمور شدن قلب و غیر طبیعی خواندن در نوار قلب و همچنین نارسایی

شکل (۴)

یا فرو رفته می شود. همین امر می تواند منجر به درد، تنگی نفس، یا سیانوز شود و اگر درمان نشود ممکن است منجر به مرگ شود.

سایر تظاهرات ریوی در سندروم مارفان شامل بیماری انسدادی

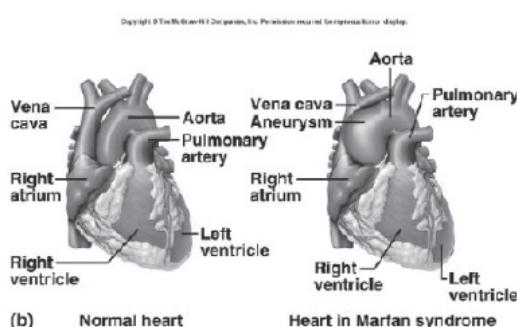
ریوی ایدیوپاتیک و یا تغییرات پاتولوژیک در ریه مانند تغییرات کیستی، آمفیزیم، پنومونی، برونشکتازی، تاول، فیبروز آپیکال و ناهنجاری های مادرزادی هیپوپلازی است. شکل (۵).

به سندروم مارفان در معرض خطر قابل توجهی از دیسکسیون آثورت هستند که اغلب منجر به مرگ خواهد شد. بنابراین زنان مبتلا به سندروم مارفان باید یک ارزیابی کامل پیش از بارداری دریافت و اکوکاردیوگرافی باید هر شش تا ده هفته در طول دوران بارداری انجام شود و برای ارزیابی از قطر ریشه آثورت استفاده می شود.

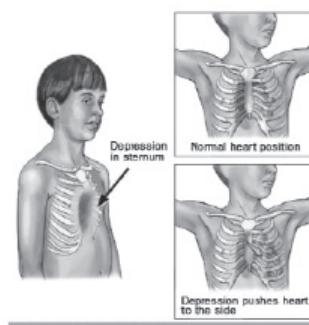
برای بسیاری از زنان مبتلا به سندروم مارفان در صورت رعایت رهنمودهای مذکور زایمان طبیعی، امن و امکان پذیر است. شکل (۵).

ریه ها

یکی از ویژگی های عمدۀ سندروم مارفان نشانه های ریوی هستند اما پنوموتوراکس خودبخودی شایع است. در پنوموتوراکس خودبخودی هوا به طور یک طرفه از ریه گریخته و فضای جنب بین دیواره ریه و قفسه سینه را اشغال می کند بنابراین ریه تا حدی فشرده

شکل (۵)

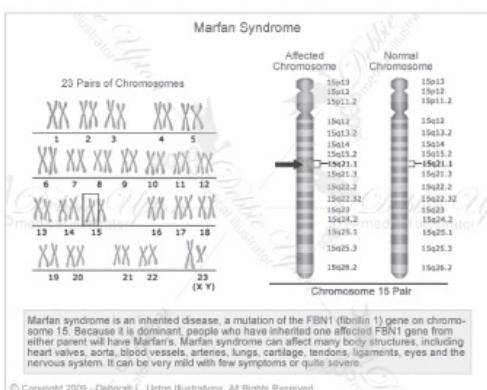
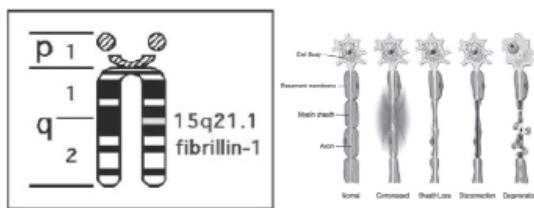

شکل (۶)

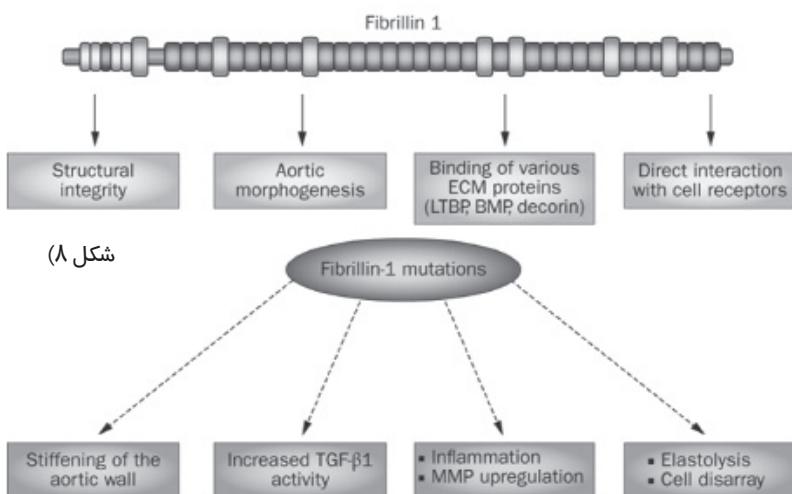
سیستم عصب مرکزی

گشاد شدن سخت شامه، تضعیف بافت همبند از کیسه سخت شامه متصل به طناب نخاعی، می تواند کیفیت زندگی فرد را کاهش دهد که همه این موارد از نشانه های سندروم مارfan هستند. همین فاکتورها می توانند بدون ایجاد هرگونه نشانه های قابل توجهی برای مدت طولانی در فرد مبتلا به سندروم مارfan باقی بمانند اما اگر منجر به نشانه های بالینی شوند می توانند باعث کمر درد، درد ساق پا، درد شکم، سردرد یا اختلال در عصب اندام تحتانی باشند. سایر مسائل مرتبط با سندروم مارfan شامل بیماری دژنراتیو دیسک، کیست نخاعی و اختلال در عملکرد سیستم عصبی خودکار است. شکل (۷).

شکل (۷)

شکل (۸)

سندروم مارfan با جهش در زن FBN1

روی بازوی بلند کروموزوم شماره ۱۵ بصورت ۱۵q۲۱/۱ که کد کننده گلیکوپروتئین-۱ fibrilin-۱ است ایجاد می شود. این پروتئین جزئی از ماتریکس خارج سلولی است که برای نگهداری از فیبرهای الاستیک ضروری است. ماتریکس خارج سلولی برای پایدار نگهداشتمن ساختار بافت همبند بسیار مهم است و همچنین به عنوان یک محزن برای فاکتور رشد (TGF-β) عمل می کند.

فاکتور رشد تغییر دهنده بتا (TGF-β) نقش مهمی در سندروم مارfan دارد. Fibrilin-۱ به طور مستقیم به صورت نهفته به TGF-β متصل می شود. ساده ترین حالت نشانگان مارfan بیان کننده کاهش سطح fibrilin-۱ است که خود باعث افزایش سطح TGF-β خواهد شد.

اهمیت فاکتور رشد TGF-β در اختلال ژنتیکی دیگری بنام سندروم لوییز-دیتر که زن جهش یافته آن روی کروموزوم شماره ۳ قرار دارد اثبات شده است به خاطر همین سندروم مارfan اغلب با سندروم لوییز-دیتر از

progress towards a molecular understanding of Marfan syndrome". Am J Med Genet C Semin Med Genet 139C (1): 4–9. doi:10.1002/ajmg.c.30068. PMID 16273535.

[3]. Pyeritz RE (June 2008). "A small molecule for a large disease" N. Engl. J. Med. 358 (26): 2829–31. doi:10.1056/NEJMMe0804008. PMID 18579819.

[4]. (French) Marfan, Antoine (1896). "Un cas de déformation congénitale des quatre membres, plus prononcée aux extrémités, caractérisée par l'allongement des os avec un certain degré d'amincissement [A case of congenital deformation of the four limbs, more pronounced at the extremities, characterized by elongation of the bones with some degree of thinning]". Bulletins et mémoires de la Société medicale des hôpitaux de Paris 13 (3rd series): 220–226.

[5]. Van de Velde, S; Fillman, R; Yandow, S (March 2006). "Protrusio acetabuli in Marfan syndrome. History, diagnosis, and treatment.". The Journal of bone and joint surgery. American volume 88 (3): 639–46. doi:10.2106/JBJS.E.00567. PMID 16510833.

[6]. Zipes, Libby Bonow Braunwald (2005). Braunwald's Heart Disease ~ A Textbook of Cardiovascular Medicine, Seventh Edition. United

States of America: Elseview Saunders. p. 1894. ISBN 0-7216-0509-7 [7]. Dyhdalo, K; Farver, C (December 2011). "Pulmonary histologic changes in Marfan syndrome: a case series and literature review." *Am J Med* 130 (12): 1131-1136.

American journal of clinical pathology 136 (6): 857–63. doi:10.1309/AJCP79SNDHGKQFIN. PMID 22095370.

[8]. Siepe, M; Löffelbein, F (June 2009). “[The Marfan syndrome and related connective tissue disorders]”. *Medizinische Monatsschrift für Pharmazeuten* 32 (6): 213–9. PMID 19554831.

[9]. McKusick V (1991). "The defect in Marfan syndrome". Nature 352 (6333): 279–81. Bibcode:1991Natur.352..279M. doi:10.1038/352279a0.

PMID 1852198.
[10]. Cotran; Kumar, Collins (1998). Robbins Pathologic Basis of Disease. Philadelphia: WB Saunders Co., ISBN 0-7216-7235-X.

[11]. Sotos JG (2008). The Physical Lincoln Sourcebook. Mt. Vernon, VA: Mt. Vernon Book Systems. p. 29. ISBN 978-0-9818193-3-4.

[12]. Northwestern Memorial Center for Heart Valve Disease. Marfan

[syndrome.

نظر شباہت پاتولوژی و همپوشانی بالینی اشتیاگ گرفته می شود. شکل (۸).

تشخيص

معیارهای تشخیصی سندروم مارفان به صورت بین المللی در سال ۱۹۹۶ مورد توافق سازمان بهداشت جهانی قرار گرفت. تشخیص سندروم مارفان همان طور که ذکر شد بر پایه تظاهرات بالینی مانند نمای ساختاری اسکلت بدن یا چشم های غیرطبیعی یا اندام طولانی با قامتی غیرمعمول دست و پا و انگشتان باریک و مج دست بسیار باریک و انعطاف غیرمعمول مج دست و اختلال قلبی و کرونری و سیستم عصبی مرکزی استوار است. تا به حال درمانی برای سندروم مارفان ارائه نشده است اما امید است زن درمانی در آینده بتواند این اختلال ژنتیکی را در مان کند.

مُنابع:

[1]. Kainulainen K, Karttunen L, Puhakka L, Sakai L, Peltonen L (January 1994). "Mutations in the fibrillin gene responsible for dominant ectopia lentis and neonatal Marfan syndrome". Nat. Genet. 6 (1): 64–9. doi:10.1038/ng0194-64. PMID 8136837.

[2]. Dietz HC, Loeys B, Carta L, Ramirez F (November 2005). "Recent

ستاد برگزاری نمایشگاه: تلفن: ۸۸۹۸۲۱۰۰ - ۸۸۹۸۲۰۹۸ نامابر: ۴۲۹۱۷۰۰۰ ۳۰ بهمن الی ۳ اسفند ماه ۱۳۹۳ نمایشگاه تجهیزات پزشکی اهواز